

การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิทางวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา

Curriculum Development to Enhance Learning Management Ability for Non-Science Education Graduates in Elementary School

อุไรวรรณ หาญวงศ์¹
Uraiwan Hanwong¹

Received: 15 March 2023

Revised: 22 May 2023

Accepted: 30 May 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (2) พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (3) ทดลองใช้หลักสูตร (4) ประเมินหลักสูตร ใช้การวิจัยและพัฒนา 4 ระยะ ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้บริหารโรงเรียน 5 คน ครูที่สอนวิทยาศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา 250 คน ศึกษานิเทศก์ 5 คน ระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตร ได้ยกร่างหลักสูตรและประเมินร่างหลักสูตร โดยครู ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ การวัดและประเมินผล ระยะที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรกับครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 คน ระยะที่ 4 ประเมินการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบ CIPP Model ผลการวิจัย (1) ครูส่วนใหญ่ไม่แม่นยำในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ ขาดความมั่นใจในการสอน ครูที่จบการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต มีปัญหาด้านเทคนิค วิธีสอน มีความต้องการเสริมความรู้เนื้อหาสาระวิทยาศาสตร์ เทคนิค การสอน วิธีการสอน การใช้สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (2) หลักสูตรที่สร้างขึ้น มี 6 องค์ประกอบ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหาสาระของหลักสูตร 4 หน่วยการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนการสอน ยึดการอบรมเชิงปฏิบัติการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ศึกษาเอกสารความรู้ด้วยตนเอง 5) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 6) การวัดและประเมินผล คุณภาพของหลักสูตรมีความสอดคล้องกันมากที่สุด ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุมอยู่ในระดับมากที่สุด (3) ผล การทดลองใช้หลักสูตร ครูมีความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร เขียนแผนการเรียนการสอน ปฏิบัติการสอนระดับดี พึงพอใจในการใช้หลักสูตร ระดับมากที่สุด (4) ผลการประเมิน การพัฒนาหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกันมาก การนำหลักสูตรไปใช้มีความเหมาะสม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
อีเมล : uraiwan.h@cmu.ac.th

¹ Assistant professor, Department of curriculum teaching and learning, Chaing Mai University
E-mail: uraiwan.h@cmu.ac.th

ครุ มีความรู้ ความสามารถ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น เกิดเครือข่ายทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัย และองค์กรทางการศึกษามากขึ้น

คำสำคัญ: หลักสูตรเสริมสร้าง, การจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้, ครุที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิทางวิทยาศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the needs and requirements in curriculum development, (2) to develop a curriculum to enhance the ability to manage a learning management process for non-science education graduates in elementary school, (3) to test the capability of the curriculum and (4) to evaluate the curriculum. There were 4 phases according to the process of research and development, which were. - Phase 1: a study of the need for curriculum development by 5 school administrators, 250 science teachers in elementary school, and 5 educational supervisors. Phase 2: curriculum development involving drafting and evaluating the curriculum by teachers, education supervisors and science teaching experts in measurement and evaluation. Phase 3: curriculum trial by using the curriculum with 30 science teachers. Phase 4: assessment of curriculum development which is based on the Stufflebeam Curriculum Assessment Model (CIPP Model). It was found that. -

1. Most teachers were inaccurate in basic science content, lacked activity design for students to conduct experiments, were unable to adapt equipment for experiments and lacked confidence in teaching and lecturing.

2. The curriculum has 6 components: 1) curriculum principles 2) objectives 3) four learning units 4) teaching and learning activities based on participatory learning workshops (participatory learning) by using a group process to study knowledge documents and exchange knowledge. 5) media and equipment 6) measurement and evaluation. The results of the curriculum quality inspection by experts found that the developed curriculum's consistency, helpfulness, feasibility, suitability, and accuracy is at the highest level.

3. The results for the curriculum found that teachers had higher knowledge of basic scientific content and better lesson plans management after using the curriculum; teachers' teaching and learning science activities at the primary level was at a good level and the satisfaction in the curriculum was at the highest level.

4. The results of the evaluation of developing the curriculum found that the sample group wanted to develop a curriculum to enhance the ability to manage the learning management process for non-science education graduates. The curriculum adaptation was appropriate, consistent and created more networks with universities and educational organizations.

Keywords: Curriculum Enhancement, Organization of learning management process, Non-science education graduate

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาแนวทางจากประเทศอื่นที่มีผลลัพธ์ที่ดีสูง เพื่อนำแนวทางที่ประสบความสำเร็จมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของไทย จากที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมโครงการประเมินนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ในการใช้ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตจริง “การรู้เรื่อง” (literacy) สามด้าน ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน (reading literacy) การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ (mathematical literacy) และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ (scientific literacy) แนวโน้มจากการประเมิน PISA 2000 จนถึง PISA 2015 พบว่า ผลการประเมินหัวข้อสามด้านมีแนวโน้มลดลง แม้ว่าช่วง PISA 2009 ถึง PISA 2012 ผลการประเมินด้านวิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์จะมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ใน PISA 2015 หัวข้อสามด้านกลับมีคะแนนลดลง จาก PISA 2012 คะแนนวิทยาศาสตร์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และคะแนนลดลงจนเท่ากับการประเมินรอบ PISA 2006 ที่วิทยาศาสตร์เป็นวิชาหลัก ความต่อเนื่องของคะแนนเฉลี่ย PISA ในระยะเวลา 15 ปี ที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะเพื่อแข่งขันกับนานาชาติได้ จึงเป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถผลิตแรงงานที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงานได้

ปัจจัยที่ส่งต่อผลการประเมินโครงการ PISA ของประเทศไทย ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดแคลนครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ข้อมูลจาก PISA 2006 พบว่า นักเรียนประมาณร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 30 ขาดคุณวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่มีคุณวุฒิ และพบว่า PISA 2009 นักเรียนที่ขาดครุภัณฑ์เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 45 ถึงร้อยละ 47 หรือเกือบครึ่งหนึ่ง

ของนักเรียนห้องหมอด (สุนีย์ คล้ายนิล, 2555) แสดงให้เห็นว่าการขาดแคลนครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากข้อมูลนี้ จึงพอบอกสาเหตุหนึ่งที่ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน มีคุณภาพลดต่ำลง จึงสะท้อนถึงวิธีการพัฒนาครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ การพัฒนาครุภัณฑ์เพื่อสร้างเสริมความรู้ในศาสตร์ของตนและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาครุภัณฑ์เพื่อให้สามารถออกแบบการจัดการเรียน การสอนในลักษณะสะเต็มศึกษา ให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ และสามารถบูรณาการความรู้ ทักษะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ไปใช้ในการเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในชีวิตจริง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการหรือผลผลิตใหม่ ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตได้ เนื่องด้วย วิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นสาระที่ศึกษาทำความเข้าใจ กีழวกับธรรมชาติรอบตัว และจากธรรมชาติของนักเรียนระดับประถมศึกษา มักจะมีความช่าง สงสัย มีคำถามตลอดเวลา สิ่งที่ควรพัฒนานักเรียน ประถมศึกษาให้มีพื้นฐานทางการคิดคือพัฒนากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสังเกต สำรวจ ทดลอง คาดคะเน ตั้งสมมติฐาน การค้นพบ การสืบค้น เป็นต้น บทบาทของวิทยาศาสตร์ยังมีส่วนในการช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ คิดอย่างเป็นเหตุ เป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีทักษะที่สำคัญในการสืบค้นข้อมูลความรู้ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและตรวจสอบได้

จากสถานการณ์ปัญหาคุณภาพการศึกษาไทยในปัจจุบันที่ขาดแคลนครุภัณฑ์ในสาขาวิชาสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครุสื่อไม่ต่องวิชาเอก ทำให้ครุศาสตร์คุณภาพใน

การจัดการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพ การศึกษาไทยโดยรวม ปัญหาการขาดแคลนครูที่ มีความรู้ที่สอนไม่ตรงตามสาระวิชาในระดับการ ศึกษานี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ การศึกษา ซึ่งมีทั้งโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนในชนบท ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วน หนึ่งเป็นผลมาจากการบรรจุครูใหม่ที่ไม่เพียงพอ กับความต้องการของโรงเรียน กล่าวคือ ขาดครู บางสาขาวิชา หรือมีคุณลักษณะไม่ตรงกับความ ต้องการของโรงเรียน ทำให้เกิดปัญหาครูจะต้อง สอนในวิชาที่ไม่ตรงกับความสามารถและสาขา วิชาที่จบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการ ศึกษาแห่งชาติ, 2556) ซึ่งสาเหตุมาจากการ ผลิตและการบรรจุครูไม่สัมพันธ์กัน 2) นโยบาย ของรัฐบาลในการจำกัดกำลังคนหรือ การคืน อัตรากำลังทดลองแก่ผู้อายุ ทำให้ไม่สามารถ บรรจุครูได้ตามความต้องการ 3) โรงเรียนมีครูที่ ไม่ครบอัตราและมีครูที่สอนไม่ตรงวุฒิปฐบัติการ สอน จำนวนครูไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน จึงทำให้ต้องหานครูในสาขาวิชาอื่นๆ ที่ไม่ตรง วุฒิการศึกษาหรือสาขาวิชาเอกมาสอนแทน โดยเฉพาะ วิชาวิทยาศาสตร์ สาเหตุดังกล่าวสามารถเชื่อมโยง ไปถึงคุณภาพของผู้เรียน เนื่องจากครูผู้สอนไม่มี ความรู้และความนัดในวิชาที่จะสอนที่แตกต่าง จากที่สำเร็จการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อเจตคติในการ สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ไม่เป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดการศึกษา ส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ ทักษะวิทยาศาสตร์ ตลอดจนทักษะ การคิดของนักเรียน การที่จะพัฒนาคุณภาพการ ศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน ควรเริ่มจากการ พัฒนาครู เพราครูเป็นผู้วางแผนการเรียนรู้ ให้แก่นักเรียน การที่ครูมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับ วิชาที่สอน มีประสบการณ์น้อย ขาดความรู้ ทำให้ ครูขาดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน มีเจตคติทางลบต่อการสอน ส่งผลโดยตรงต่อการ

ส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และ การเรียนรู้ระดับสูงต่อไป จาก การศึกษาผลกระทบจากครูผู้สอนสอนไม่ตรงสาขา วิชา เอกต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ราชกานต์ เคนชพุ, 2555) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการ ทดสอบโอลิมปิก ได้แก่ ตัวแปรด้านครูผู้สอนสอน ตรงสาขาวิชา ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ปกครอง นักเรียน และด้านอยุรุ兆การครู ซึ่งในตัวแปร ด้านครูผู้สอนที่สอนตรงสาขาวิชา มีอิทธิพล 2 วิชา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดย ครูสอนตรงสาขาวิชาจะทำให้ผลคะแนนทดสอบ โอลิมปิกของนักเรียนเพิ่มสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับ ครูสอนไม่ตรงสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 9.40 และวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 4.64

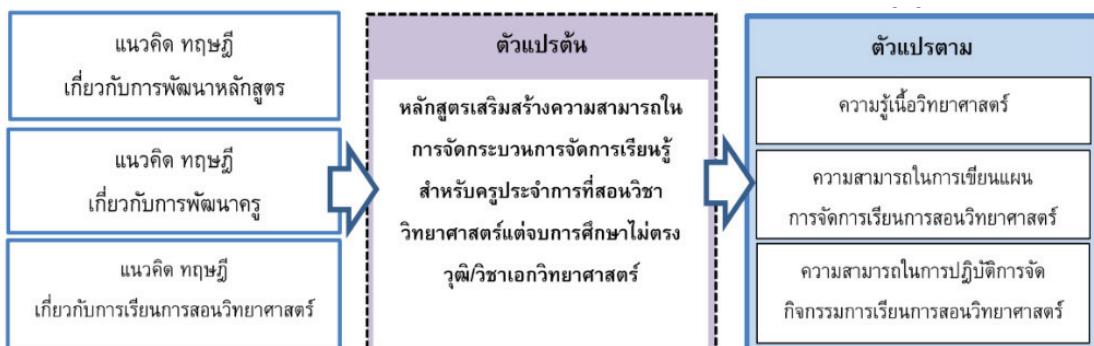
ดังนั้น ใน การพัฒนาครูจึงให้ความสำคัญ และ มีความเชื่อว่าครูต้องเรียนรู้พัฒนาตนเองและ รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึง มีนโยบายว่าครูทุกคนต้องได้รับการพัฒนาจาก หน่วยงานและพัฒนาตนเองทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และต้องเข้ารับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องปี ละ 100 ชั่วโมง ครูบรรจุใหม่ต้องผ่านการอบรม พัฒนาตนเองภายใต้กำกับดูแลของศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร และต้องผ่านการทดลองงาน 1 ปี ครูเก่าอายุงาน 10 ปี ขึ้นไป ต้องเข้ารับการพัฒนา ด้วย โดยมีองค์กร ทำหน้าที่ด้านพัฒนาครูเป็นการ เฉพาะ มีคุปองการพัฒนาให้ครูเข้ารับการพัฒนา ตนเองตามความต้องการจากหน่วยงานหรือ มหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ นอกจาก นี้ มีการสร้างเครือข่ายการพัฒนา มีระบบพื้นที่/ ครุตันแบบ เพื่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียน รู้ในรูปแบบและวิธีการต่างๆ ที่สอดคล้องกับ สถานการณ์และผู้เรียน มีระบบการนิเทศ ติดตาม และพัฒนาการทำงานของครูในชั้นเรียนโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐาน

ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบสำรวจความสำคัญดังกล่าว จึงได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่างวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาครูประจำการที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์แต่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ดังกล่าว ให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษาได้ เพราะนอกจากจะมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแล้ว ยังมีเครื่องข่ายเชี่ยวชาญและศึกษานิเทศก์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงค่อยก้าวติดตามในการพัฒนาการเรียน การสอนจะทำให้เกิดชุมชนวิชาชีพ อันจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความสามารถในการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่างวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์
- เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่างวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์
- เพื่อทดลองใช้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่างวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์
- เพื่อประเมินหลักสูตรการเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่างวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

กรอบความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

วิธีการศึกษา

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่างวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

1. วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

2. สัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู ที่มีประสบการณ์

ในจัด การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่น้อยกว่า 5 ปี กำหนดประเด็นดังนี้ ครูที่สอนวิทยาศาสตร์ 1) มีสภาพ การสอนวิทยาศาสตร์อย่างไรบ้าง 2) ปัญหาการสอนวิทยาศาสตร์เป็นอย่างไร 3) มีความต้องการจัด การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ อย่างไรบ้าง 5) มีความต้องการที่จะเรียนรู้เนื้อหา วิทยาศาสตร์ใดบ้าง ผลการสัมภาษณ์ข้อมูลใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

3. สัรัจแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากข้อที่ 1 และ 2 เพื่อ สอบถามสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กำหนดประเด็น การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหา และความ ต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประเด็นในแบบสอบถามเกี่ยวกับ 1) ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและสาขาที่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรี 2) สภาพการสอนวิทยาศาสตร์ 3) ปัญหาการสอนวิทยาศาสตร์ 4) ความต้องใน การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ 5) ความ ต้องการเรียนรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ 6) ความ ต้องการรูปแบบและวิธีการพัฒนา

4. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน และสอบถามครูที่สอนวิทยาศาสตร์ 250 คน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลำพูน วิเคราะห์ข้อมูลสภาพ ปัญหา และความ ต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จาก การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มใช้การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงเนื้อหา ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริม สร้างความสามารถในการจัดกระบวนการ การจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 ดำเนิน การโดยการประชุมกลุ่มย่อย และใช้แบบบันทึก ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย ประเด็นได้แก่ โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการดำเนิน การจัดกิจกรรมในหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน ครู จำนวน 6 คน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน ที่ เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียน การสอนวิชา วิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน โดยแบบสรุป ประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย (focus group) มี ลักษณะเป็นการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการระดม สมองจากการร่วมกันยกเว้นหลักสูตร เพื่อเสริม สร้างความสามารถในการจัดกระบวนการ การจัดการ เรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์

2. ประเมินร่างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการจัดกระบวนการ การจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์ เป็นการหาคุณภาพของหลักสูตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้การประชุมอิngกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ (connoisseurship) จากประชากร ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญ ในด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ด้าน การ หลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ด้านการ

จัดการเรียนการสอนนวัตกรรม จำนวน 2 คน และใช้แบบประเมินหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ความสอดคล้อง ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และด้านความถูกต้องครอบคลุม โดยแบบประเมินหลักสูตรมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ ที่ใช้เกณฑ์ความสอดคล้อง ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และด้านความถูกต้องครอบคลุม วิเคราะห์ผลการพิจารณาตั้งแต่ 2.51 ขึ้นไป และใช้บันทึกข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในระหว่าง การประชุม おิ่งกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

3. นำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้ สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์มาปรับตามข้อเสนอแนะ และนำไปทดลองใช้ต่อไป

ระยะที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับครูที่จบไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

นำหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับครูที่จบไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับครูในสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาปีกฤษดาลำพูน เขต 2 จำนวน 15 โรงเรียนฯ ละ 2 คน รวมจำนวน 30 คน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนกรกฎาคม 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ใช้หลักสูตร ประกอบด้วยหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ และคู่มือการใช้หลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

4 ตัวเลือก ตรวจสอบความตรงของข้อสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ และการวัดผลการศึกษา จำนวน 3 คน แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นข้อรายการองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความตรง ความครอบคลุมขององค์ประกอบ และเกณฑ์การประเมินแผนการสอน แบบประเมินการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นข้อรายการองค์ประกอบของการปฏิบัติการเรียนการสอน ตรวจสอบความตรง ความครอบคลุมขององค์ประกอบ และเกณฑ์ในการประเมินการปฏิบัติการสอน และแบบวัดความพึงพอใจต่อ การใช้หลักสูตร ใช้การประเมินแบบมาตรฐานค่า ผ่านการพิจารณาความตรง เชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียน การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 2 คน และด้าน การวัดประเมินผล จำนวน 3 คน

ระยะที่ 4 ประเมินหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับครูที่จบไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

ดำเนินการประเมินหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู และศึกษานิเทศก์ กรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง แบบสอบถามปลายเปิด และแบบสรุปประเด็นการสนทนากลุ่ม สอบถามครู การประเมินหลักสูตร 1) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ 4) ด้านผลผลิต 5) ด้านผลกระทบ ผ่านการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อกับวัตถุประสงค์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวัดประเมินผล จำนวน 3 คน

ที่มาของหลักสูตร

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาครูประจำการได้ใช้หลักสูตรเดิมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับครูประจำการที่สอนวิชาชีววิทยาศาสตร์ แต่ละบทเรียนรู้ไม่ตรงกับวิชาเอกวิทยาศาสตร์ ซึ่งข่ายให้ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่จำเป็น สามารถออกแบบและจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิด

- หลักสูตรเริ่มสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับครูประจำการที่สอนวิชาชีววิทยาศาสตร์และจัดการเรียนรู้ที่จำเป็น สามารถออกแบบและจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ความรู้นี้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน
- แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์
- การปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

หลักการ

- มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยการเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น ให้ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่จำเป็น สำหรับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษา
- ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่อบรมวิชาชีววิทยาศาสตร์ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่จำเป็น สำหรับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ให้สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนา ปรับปรุง หรือแก้ไขสภาพการณ์ในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

กระบวนการของหลักสูตร

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อศึกษาความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับการสอนวิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษา
- เพื่อออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษา
- เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับปฐมศึกษา
- เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- เพื่อมีจิตพึงบากบานต่อการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษา
- เพื่อสร้างเครือข่ายครุวิทยาศาสตร์ระดับปฐมศึกษา

สื่อและสัดสูตร

- สื่อและสัดสูตรเป็นการทดลองในการอบรมเชิงปฏิบัติการ
- เอกสารความรู้นื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน

การวัดและประเมินผล

- ความรู้นื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน
- ความสามารถในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์
- ความสามารถในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

ผสการใช้หลักสูตร

- การทดสอบความรู้นื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน
- การประเมินการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์
- การประเมินการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ความรู้นี้เนื้อหาวิทยาศาสตร์ 4 ด้าน

- เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน
- ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องวิทยาศาสตร์
- วิธีการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์
- การวัดและประเมินผลทางวิทยาศาสตร์

การนำหลักสูตรไปใช้

ผู้นำหลักสูตรไปใช้ต้องเตรียมความพร้อมทุกด้านทั้งเครื่องมือและระบบ เพื่อสนับสนุนการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม รวมถึงการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผลการศึกษา

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการ จำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร

สภาพ ปัจจุหา และความต้องการ การจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า สภาพของครูที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา ส่วนใหญ่ไม่จบการศึกษาวิชาเอกวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติการสอนทุกวิชาเพราเป็นครูประจำชั้น บางโรงเรียน มีครูจบการศึกษาวิชาเอกวิทยาศาสตร์ สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6 ปัจจุหาที่พบคือครูส่วนใหญ่ไม่แม่นยำในเนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน เช่น ระบบนิเวศ สิ่งมีชีวิต วิทยาการคำานวน พลังงาน การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สมบัติของสาร แรง ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขาดการออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำการค้นคว้าทดลอง และขาดการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไม่สามารถหาสิ่งใดแทนอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ หรือปรับประยุกต์ใช้อุปกรณ์ที่จะสอนวิทยาศาสตร์ให้นักเรียนทดลอง ทำให้ขาดความมั่นใจในการสอน และสอนแบบบรรยาย

ส่วนครูที่จบการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต มีปัจจุหาเกี่ยวกับเรื่องเทคนิค วิธีสอน วิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการควบคุมชั้นเรียน มีความต้องการเสริมความรู้ในเนื้อหาระะที่จำเป็นสำหรับการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา เทคนิคการสอน วิธีการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียน การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ประเด็นจากการศึกษาเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำไปออกแบบแนวทางการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ของครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิทางวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนประถมศึกษา มีหลักการสำคัญ คือ 1) มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยการเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ วิทยาศาสตร์ 2) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่จบการศึกษา ไม่ตรงวุฒิทางวิทยาศาสตร์ ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ 3) ส่งเสริมและปรับเปลี่ยนบทบาทของครู ให้สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนา ปรับปรุง หรือแก้ไขสภาพการณ์ในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

2. จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ครูผู้ปฏิบัติการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา 1) มีความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ 4 ด้าน คือ (1) ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (2) ด้านลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ (3) ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และ (4) ด้านการวัดและประเมินผลทางวิทยาศาสตร์ ที่จำเป็นสำหรับการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา 2) มีความสามารถในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา 3) สามารถดำเนินการจัดการเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษาตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนา ปรับปรุงหรือแก้ไขสภาพการณ์ในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ 4) มีความใส่รู้ ใฝ่เรียน และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ 5) มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอน

วิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา 6) สามารถสร้างเครือข่ายครุวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา เพื่อให้ความช่วยเหลือ แนะนำครุคนอื่นๆ ที่จบการศึกษา ไม่ตรงวัฒนธรรมวิทยาศาสตร์ให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาได้ตามความสามารถ

3. เนื้อหาสาระของหลักสูตร ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 วิธีการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การวัดและประเมินผลทางวิทยาศาสตร์

4. กิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 2 ลักษณะคือ 1) การอบรมเชิงปฏิบัติการ ใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (participatory learning) โดยใช้กระบวนการกรุ๊ป (group process) และ 2) ศึกษาเอกสารความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานด้วยตนเอง

5. สื่อและวัสดุอุปกรณ์ ประกอบด้วย 1) สื่อและวัสดุอุปกรณ์การทดลองในการอบรม

เชิงปฏิบัติการ และ 2) เอกสารความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน

6. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 1) วิธีการวัด โดยการทดสอบความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ การปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ 2) เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน แบบประเมินการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ แบบประเมินการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ 3) เกณฑ์ในการประเมินสามารถทำแบบทดสอบความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานได้อย่างน้อยร้อยละ 80 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ในระดับดี ขึ้นไป ปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่ได้ออกแบบไว้ได้ในระดับดี ขึ้นไป

ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบในหลักสูตร ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบในหลักสูตร

ที่	รายการ	MEAN	SD	แปลความ
1	หลักการของหลักสูตรสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการ	4.60	0.55	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องตอบสนองหลักการของหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
3	เนื้อหาสาระในหลักสูตรสอดคล้องตอบสนองหลักการของหลักสูตร	4.40	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสาระในหลักสูตรตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด
5	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักการของหลักสูตร	4.40	0.55	มากที่สุด
6	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องสนองตอบวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
7	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
8	สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.40	0.55	มากที่สุด
9	การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องตอบสนองหลักการของหลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบในหลักสูตร (ต่อ)

ที่	รายการ	MEAN	SD	แปลความ
10	การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในหลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระในหลักสูตร	4.40	0.55	มากที่สุด
12	การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.60	0.55	มากที่สุด
13	ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบทุกๆ ส่วนเมื่อพิจารณาโดยรวม	4.60	0.55	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.58	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 องค์ประกอบในของหลักสูตรทุกประเด็นมีความสอดคล้องในภาพรวมทุกรายการ อุปนิรัตน์ดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ขอบเขตค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 ถึง 4.80 รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องตอบสนองหลักการของหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนสอดคล้องสนองตอบวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ความเหมาะสมของหลักสูตรด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเหมาะสมของหลักสูตรด้าน ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง

รายการ	MEAN	SD	แปลความ
ด้านความเป็นประโยชน์	4.84	0.37	มากที่สุด
ด้านความเป็นไปได้	4.76	0.44	มากที่สุด
ด้านความเหมาะสม	4.64	0.49	มากที่สุด
ด้านความถูกต้องครอบคลุม	4.68	0.48	มากที่สุด
ภาพรวม	4.73	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ความเหมาะสมของหลักสูตร 4 ด้าน คือ ด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ในภาพรวมทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 ขอบเขตค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.64 ถึง 4.84 ด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.84

ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฯ

ผลการทดลองใช้หลักสูตรฯ ความรู้ เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานของครู ความสามารถของครูในการเขียนแผนและการปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา ดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานของครู ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น (n=30 คน, คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

การทดสอบ	MEAN	SD
ก่อนการใช้หลักสูตร	18.42	3.22
หลังการใช้หลักสูตร	26.65	2.47

จากตารางที่ 3 ความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานของครูหลังการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ย 26.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.47 สูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 18.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.22

ตารางที่ 4 ความสามารถของครูในการเขียนแผนและการปฏิบัติการการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา (n=30 คน, คะแนนเต็ม 60 คะแนน)

ความสามารถของครูด้าน	MEAN	SD	แปลความ
การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	48.57	3.42	ดี
การปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	40.02	3.44	ดี

จากตารางที่ 4 ความสามารถของครูในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 48.57 (เกณฑ์ 41-50 หมายถึง ดี) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.42 ความสามารถในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาของครูอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 40.02 (เกณฑ์ 36-50 หมายถึง ดี) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.44 ความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรเสริมสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่องุญัติ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรเสริมสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ต่องุญัติ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

ที่	รายการ	MEAN	SD	แปลความ
1	ฉันชอบที่การจัดการศึกษาสอดคล้องกับปัจจัยภายนอกและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.85	0.36	มากที่สุด
2	ฉันรู้สึกดีที่การอบรมมีแผนการศึกษาลดหลักสูตรอย่างชัดเจน	4.93	0.27	มากที่สุด
3	ฉันชอบที่เนื้อหาระบบที่มีในหลักสูตรตรงกับความต้องการ	4.93	0.27	มากที่สุด
4	จำนวนชั่วโมงในการเรียนแต่ละหน่วยทำให้ลักษณะการเรียนเพิ่มมากขึ้น	4.78	0.42	มากที่สุด
5	ฉันชอบกิจกรรมการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก	4.85	0.36	มากที่สุด
6	ฉันชอบการจัดเนื้อหาในหลักสูตรเป็นลักษณะการบูรณาการ	4.81	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรเสริมสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

ที่	รายการ	MEAN	SD	แปลความ
7	ฉันชอบการเรียนรู้แต่ละครั้งที่เว้นระยะให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน	4.85	0.36	มากที่สุด
8	การให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหามากกว่าที่จะมีการอภิปรายทำให้ฉันรู้สึกสนุก	4.89	0.32	มากที่สุด
9	การมีคลิปวิดีโอประกอบเนื้อหาการสอนทำให้ฉันเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น	4.89	0.32	มากที่สุด
10	ฉันคิดว่ามีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษามากขึ้น	4.70	0.47	มากที่สุด
11	ฉันรู้สึกมั่นใจในการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษามากขึ้น	4.74	0.45	มากที่สุด
12	ฉันเข้าใจวิธีการสอนแนวใหม่ในวิชาคณิตฯระดับประถมศึกษามากขึ้น	4.78	0.42	มากที่สุด
13	ฉันชอบวิธีการเลือกใช้สื่อประกอบการสอนวิทยาศาสตร์	4.78	0.42	มากที่สุด
14	ฉันเข้าใจหลักการวัดและประเมินตามสภาพจริงดียิ่งขึ้น	4.78	0.42	มากที่สุด
15	ฉันชอบการเรียนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.93	0.27	มากที่สุด
ภาพรวม		4.83	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรในภาพรวมทุกรายการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 ขอบเขตค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.70 ถึง 4.93 รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 4.93 ได้แก่ รู้สึกดีที่ทำการอบรมมีแผนการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างชัดเจน ชอบเนื้อหาสาระในหลักสูตรตรงกับความต้องการ และชอบการเรียนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ มีเจตคติที่ตี พร้อมเรียนรู้ ทบทวน มีความรู้ความสามารถ มีความมั่นใจในการออกแบบแผนการสอนและ นำแผนการสอนไปใช้ มีเครื่องข่ายครูและอาจารย์มหาวิทยาลัย ในการปรึกษาการเรียน การสอนวิชาวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 4 ผลการประเมินการพัฒนาหลักสูตรฯ

ผลการประเมินการพัฒนาหลักสูตรฯ สรุปแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านบริบท ผลการศึกษาสภาพ

ปัญหา และความต้องการ พ布ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ 2) ด้านปัจจัยนำเข้า องค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสม สมและสอดคล้องกันมาก ทั้งด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรม ด้านสื่อ ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ส่วนด้านเวลาที่ใช้ในการเรียนเรียนรู้แต่ละเรื่องน้อย เสนอแนะว่าควรเพิ่มเวลาอีกเรื่องละ 1 ชั่วโมง สำหรับเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ที่ใช้เวลาในการเรียนรู้เรื่องละ 1 สัปดาห์ ควรเพิ่มเป็นเรื่องละ 4 สัปดาห์ เพราะการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องได้รับการพิจารณาปรับปรุง แก้ไข จากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านกระบวนการภาพรวมของการดำเนินการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสมในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

สามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ ตลอดจน วิธีการและขั้นตอนต่างๆ ได้ 4) ด้านผลผลิต พบว่า ครูมีความรู้ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน โดย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนทดลองใช้หลักสูตร มีความ สามารถในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และความสามารถ ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดี มีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มากที่สุด ครูส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา วิทยาศาสตร์พื้นฐานเพิ่มขึ้น มีความรู้และทักษะ ในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนดีขึ้น มีความเข้าใจและสามารถจัดกิจกรรม การเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ดีขึ้น ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็น ต่อครูว่า ครูมีความรู้ ความสามารถ มั่นใจในการ จัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับ ประถมศึกษามากขึ้น 5) ด้านผลกระทบ เกิด เครื่อข่ายระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียนมากขึ้น การจัดการ เรียนการสอนในภาพรวมของโรงเรียนดีขึ้น เพราะ ครูนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากการอบรม มาออกแบบการเรียนการสอนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และ ความต้องการ การจัดการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา พบร้า สภาพของครูที่สอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน ประถมศึกษา ส่วนใหญ่ไม่จบการศึกษาวิชาเอก วิทยาศาสตร์ ปฏิบัติการสอนทุกวิชา เพราะเป็น ครูประจำชั้น บางโรงเรียนมีครูจบการศึกษาวิชา เอกวิทยาศาสตร์ สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6 ปัญหาที่พบคือครูส่วนใหญ่ ไม่แม่นยำในเนื้อหา วิทยาศาสตร์พื้นฐาน เช่น ระบบน้ำเสีย สิ่งมีชีวิต

วิทยาการคำนวณ พลังงานการถ่ายทอดลักษณะ ทางพันธุกรรม สมบัติของสาร แรง ธรรมชาติ ของวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ ทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขาดการออกแบบ กิจกรรมให้นักเรียนได้ทำการค้นคว้าทดลอง และ ขาดการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไม่ สามารถหาสิ่งใดแทนอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ หรือ ปรับประยุกต์ใช้อุปกรณ์ที่จะสอนวิทยาศาสตร์ให้ นักเรียนทดลอง ทำให้ขาดความมั่นใจในการสอน และสอนแบบบรรยาย ส่วนครูที่จบการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเทคนิค วิธีสอน วิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรม การเรียน การสอน และการควบคุมชั้นเรียน มีความต้องการ เสริมความรู้ในเนื้อหาสาระที่จำเป็นสำหรับ การสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา เทคนิค การสอน วิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียน การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมิน ผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ประเด็นจากการศึกษา เหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำไปออกแบบแนวทางการพัฒนา หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัด กระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการ ศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์ มี 6 องค์ประกอบ ประกอบไปด้วย 1) หลักการ มีหลักการสำคัญของหลักสูตร คือ (1) มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยการเสริมสร้าง ความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการ การจัดการเรียนรู้ของครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ วิทยาศาสตร์ (2) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ทางการศึกษาที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิทาง วิทยาศาสตร์ ให้มีความรู้ ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา (3) ส่งเสริมและปรับเปลี่ยน

บทบาทของครู ให้สามารถจัดกระบวนการเรียน การสอนตามแนวทางการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนา ปรับปรุง หรือแก้ไข สภาพการณ์ในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ 2) จุด มุ่งหมาย มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคือ นวัตกรรม ทางการศึกษา ที่มุ่งให้บุคลากรทางการศึกษา ที่จบการศึกษาไม่ตรงรุ่นทางวิทยาศาสตร์ได้ นำไปใช้เป็นแนวทางหรือเครื่องมือในการพัฒนา ปรับปรุง และหรือแก้ไขสภาพการณ์ที่ประสบ อุปสรรค 3) เนื้อหาสาระของหลักสูตร ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 9 เรื่อง ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ประกอบด้วย เรื่องที่ 1 ระบบนิเวศ เรื่องที่ 2 สิ่งมีชีวิต เรื่องที่ 3 วิชาการคำนวณ เรื่องที่ 4 เอกภาค เรื่องที่ 5 โลก เรื่องที่ 6 พลังงาน เรื่องที่ 7 สมบัติของสาร เรื่องที่ 8 แรง เรื่องที่ 9 การถ่ายทอดลักษณะ ทางพันธุกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ลักษณะ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย เรื่องที่ 10 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 11 เจตคติทางวิทยาศาสตร์ 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 12 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 4 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 วิธีการจัดการเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 4 เรื่อง ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย เรื่องที่ 13 การคิดทางวิทยาศาสตร์ เรื่องที่ 14 เทคนิคการใช้คำถามกระตุ้นความคิด เรื่องที่ 15 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์ เรื่องที่ 16 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การวัดและประเมินผล วิทยาศาสตร์ จำนวน 3 เรื่อง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ประกอบด้วย เรื่องที่ 17 การวัดและประเมินผล การทดลอง เรื่องที่ 18 การวัดและประเมินผล เจตคติทางวิทยาศาสตร์ เรื่องที่ 19 การวัดและ ประเมินผลทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 4) กิจกรรม การเรียนการสอน ประกอบด้วย การ

อบรมเชิงปฏิบัติการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม (participatory learning) โดยใช้ กระบวนการกลุ่ม (group process) ศึกษาเอกสาร ความรู้ด้วยตนเองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) สื่อ และวัสดุอุปกรณ์ เน้นวัสดุอุปกรณ์การทดลอง เอกสารความรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล ทดสอบความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน การเขียนแผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ การปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ โดยองค์ประกอบหลักสูตร ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกันมากที่สุด รวมทั้ง ผลการประเมินด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความ เป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความ ถูกต้อง อุปนัยระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้วยผู้วิจัย ได้กำหนดสัดส่วนของเนื้อหาสาระของหลักสูตร ในแต่ละองค์ประกอบ ได้พิจารณาจากความ สำคัญและความจำเป็นที่สามารถนำไปใช้จริง มี ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทุกองค์ประกอบ และ ได้กำหนดกิจกรรมการฝึกอบรมโดยการอบรม เชิงปฏิบัติการใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วน ร่วมโดยกระบวนการกลุ่ม และการศึกษาเอกสาร ความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานด้วยตนเอง เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาหลักสูตร การพัฒนาครุภัณฑ์ การเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานกลุ่ม สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการจัดการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อ นำมาสร้างกรอบของการพัฒนาหลักสูตรเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการ การจัดการเรียนรู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรง วุฒิวิชาเอกวิทยาศาสตร์ มีสอดคล้องกับสภาพ บริบท ปัญหา และความต้องการของครู มีจุดร่วม จุดมุ่งหมายที่จะบรรลุเป้าหมายในความรู้ในเนื้อหา วิทยาศาสตร์ สามารถออกแบบแผนการจัดการ

เรียนการสอนและจัดการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ ได้นำหลักการ แนวคิดของ Taba (1962) ที่ว่า การสร้างหลักสูตรจำเป็นต้องสำรวจความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งการเลือกและรวบรวมเนื้อหาสาระของหลักสูตร ให้เป็นไปตามลักษณะ ธรรมชาติของความรู้นั้นๆ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนของครูในระดับประถมศึกษาที่ จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิวิทยาศาสตร์ อีกทั้ง รูปแบบดังกล่าวได้นำให้ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญและศึกษานิเทศก์ที่มีประสบการณ์ พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และใช้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา จึง เป็นเหตุผลคุณภาพของหลักสูตรเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้าง ความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ สำหรับครูที่จบไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์ พบว่า สามารถพัฒนาครูให้มีความรู้ เนื้อหาวิทยาศาสตร์พื้นฐานสูงขึ้นกว่าเดิม ครูมี ความสามารถในการเขียนแผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และมีความสามารถ ในการประเมินผลที่ต้องดำเนินการเอง จึงได้เรียนรู้ ทักษะ สิ่งที่จำเป็นในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ช่วยให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจ เร็วขึ้น และเข้าใจได้ยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาทักษะและ ความสามารถของครูที่จะนำไปสู่การนำไปปฏิบัติ จริงในชั้นเรียนของตน นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนา ทักษะและความรู้ให้กับครูอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะได้รับความรู้ใหม่ๆ และเทคนิคการสอน ที่นำมาใช้ได้จริงในชั้นเรียนเพิ่มประสิทธิภาพ ในการสอนของครู การอบรมเชิงปฏิบัติการช่วย สร้างความเชื่อมั่นในการสอนของครูโดยการ มีโอกาสฝึกฝนการสอนและได้รับคำแนะนำและ ติชมจากผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์ ช่วยให้ครูมี ความมั่นใจในการสอน และยังสร้างความสัมพันธ์

มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เป็นประโยชน์กับ งาน และสร้างความรู้ความเข้าใจให้เกิดขึ้นด้วย ตนเอง (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน, 2551) อีกทั้ง เอกสารความรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานของหลักสูตรได้จัดเรียงเนื้อหาสารตาม โครงสร้างหลักสูตรที่เป็นขั้นตอนต่อเนื่องและ สอดคล้องกัน ได้อธิบายองค์ความรู้ไว้อย่างเป็น ระบบที่ครูสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ และ สามารถบททวนเนื้อหาความรู้ที่เรียนเพื่อความ เข้าใจในเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง เพื่อจะนำไปใช้ ในการแก้ปัญหาที่ตนเองประสบอยู่ได้ทันที อีกทั้ง การดำเนินการใช้หลักสูตรได้ออกแบบ การ อบรมเชิงปฏิบัติการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการการกลุ่ม โดยเน้น ให้ครูได้ฝึกปฏิบัติและการทำงานร่วมกันในการ ทดลองทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้วัสดุรอบ ตัวใน การออกแบบการทดลอง การฝึกใช้ค่าถ้า การฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่ง เป็นการอบรมที่ให้ครูได้เรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหา และพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การออกแบบแผน การสอน การสร้างแบบวัดผล ประเมินผลที่ต้องดำเนินการเอง จึงได้เรียนรู้ ทักษะ สิ่งที่จำเป็นในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ช่วยให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจ เร็วขึ้น และเข้าใจได้ยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาทักษะและ ความสามารถของครูที่จะนำไปสู่การนำไปปฏิบัติ จริงในชั้นเรียนของตน นอกเหนือนี้ ยังช่วยพัฒนา ทักษะและความรู้ให้กับครูอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะได้รับความรู้ใหม่ๆ และเทคนิคการสอน ที่นำมาใช้ได้จริงในชั้นเรียนเพิ่มประสิทธิภาพ ในการสอนของครู การอบรมเชิงปฏิบัติการช่วย สร้างความเชื่อมั่นในการสอนของครูโดยการ มีโอกาสฝึกฝนการสอนและได้รับคำแนะนำและ ติชมจากผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์ ช่วยให้ครูมี ความมั่นใจในการสอน และยังสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างครู วิทยากร ศึกษานิเทศก์ ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแบ่งทรัพยากรการเรียนรู้ ทำให้เกิดความรู้และ เกิดการขยายเครือข่ายความรู้ แล้วนำความรู้ที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะเกิดผลสูงสุด เมื่อการเรียนมีความหมายและมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้ได้ลงมือปฏิบัติ (Bonwell & Eison, 1991) ผู้เรียนได้การเรียนรู้อย่างมีความหมาย (meaningful learning) โดยผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้กับโครงสร้างทางปัญญาที่ได้เก็บไว้ในความทรงจำที่จะสามารถนำมาใช้ในอนาคต (Ausubel, 1969) และสอดคล้องกับการพัฒนาครุวิทยาศาสตร์ที่ดี ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2551) ที่ว่า ควรสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิม และความรู้ใหม่ของครู เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ของตนเองในทุกขั้นตอน ควรสร้างสังคมการเรียนรู้แบบที่คุณเคย หรือเป็นกันเอง กระตุนให้ครูเปรียบเทียบ วิเคราะห์ และช่วยแก้ปัญหาให้ครูเมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างความรู้เดิมและความรู้ใหม่ ช่วยพัฒนาอย่างต่อเนื่อง วิทยาศาสตร์ที่ดีให้กับครู ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจอย่างเป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ เปิดโอกาสให้ครูทำงานร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากปัญหาที่เคยประสบ ตลอดจนハウวิชีแก้ปัญหาร่วมกัน ให้ครู รู้วิชีประเมินความรู้ความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับ เนื้อหา วิชีสอน หรือเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่อง

4. ผลการประเมินการพัฒนาหลักสูตร เสิร์ฟสร้างความสามารถในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับครูที่จบไม่ตรง วุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ พบว่า ด้านบริบท

กลุ่มตัวอย่างมี ความต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า องค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกันมาก ด้านกระบวนการ ครูเห็นว่า ในภาพรวมของการดำเนินการจัดกิจกรรมมี ความเหมาะสม ด้านผลผลิต ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา วิทยาศาสตร์พื้นฐานสูงกว่าก่อนทดลองใช้หลักสูตร ครูสามารถเขียนแผนการสอนและปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับดี และมีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับดี มาก ด้านผลกระทบ มีผลต่อการบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม เกิดเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยและองค์กรทางการศึกษาเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากผู้จัดได้วางแผนและดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างมีระบบ โดยใช้ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณมาประกอบการวิเคราะห์ ข้อมูลที่นำมาสร้างหลักสูตรอย่างสอดคล้อง และสัมพันธ์กัน ผลงานให้องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับดี ซึ่งเป็นการหาคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เป็นการช่วยตรวจสอบให้องค์ประกอบต่างๆ ที่สร้างขึ้น มีความถูกต้องมีความเหมาะสม มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน และมีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Taba (1962) ที่ว่าหลักสูตรควรออกแบบโดยกลุ่มผู้ใช้หลักสูตรเองด้วย จึงจะได้หลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้อบรม และจะอบรมในสิ่งที่เข้าสามารถนำไปใช้ได้จริงๆ นอกจากนี้ การวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดเครือข่ายทางวิชาชีพ ประกอบด้วยครูกลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์ และอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ทำให้ครูสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ ขอความช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอนจากเครือข่าย ทางวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักการเรียนรู้ ที่สำคัญของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การ

สื่อสารโดยการพูดหรือการเขียนเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์และสังเคราะห์ ความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ทำให้เกิดการขยายเครือข่ายองค์ความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ ท้าทายอย่างต่อเนื่องและ เป็นการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง (กรมสุขภาพจิต, 2541; จริยา วีไภรรณ์, 2550) และพบว่าการ วิจัยครั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนในภาพรวม ของโรงเรียนดีขึ้น เพราะครุนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากการอบรมมาออกแบบการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัย ไปใช้

1.1 ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในการออกแบบ หลักสูตรเพื่อพัฒนาครู หรือหน่วยงานเกี่ยวข้อง สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ผู้สำหรับครูที่จบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอก วิทยาศาสตร์ ไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

หลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้มีความ สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา และความต้องการ ของครู เพื่อจะส่งผลต่อการพัฒนาครูได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุน ให้มีการพัฒนาครู เพื่อให้สามารถปฏิบัติการสอน วิชาวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา เพื่อแก้ไข ปัญหาได้ตรงประเด็น สามารถนำหลักสูตรฉบับ นี้ไปปรับปรุงระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยและ เนื้อหาสาระตามพื้นฐานความรู้ของครู

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำผลการศึกษาไปต่อยอด โดย นำหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัด กระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับ ครูที่จบไม่ตรงวุฒิ/วิชาเอกวิทยาศาสตร์ ไปใช้ใน การพัฒนาครูประจำการที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนา อย่างต่อเนื่องโดยเน้นผลที่เกิดกับนักเรียนเป็น สำคัญ

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2541). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรมสุขภาพจิต.
- จริยา วีไภรรณ์. (2550). คู่มือ “คุณ Fa”: วิทยากรกระบวนการผู้สร้างการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (facilitator). ศูนย์จัดการความรู้เพื่อครอบครัวเข้มแข็ง สถาบันรักลูก.
- ฉลาด จันทรสมบัติ. (2550). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในชุมชน. [วิทยานิพนธ์การศึกษา ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน. (2551). สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคม ที่เปลี่ยนแปลง. พฤกษากราฟฟิก.
- ราชากานต์ เคนชมนู. (2555). ผลกระทบจากครูผู้สอนสอนไม่ตรงสาขาวิชาเอกต่อผลการทดสอบ การศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดชัยภูมิ. [ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด]. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2556). แนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.

- สุนีร์ คล้ายนิล. (2555). การศึกษาวิทยาศาสตร์ไทย: การพัฒนาและภาวะถดถอย. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- อภินันท์ เวทยนุกูล. (2551). เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร “เทคนิคการออกแบบการเรียน การสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- Ausubel, D. (1969). *Educational psychology*. Rinehart and Winston.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active learning: Creating excitement in the classroom*. The George Washington University.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt Brace Jovanovich.